

Obdrží do vlastních rukou :
Dle rozdělovníku:

SPISOVÁ ZNAČKA
OÚPSŘ 316/2016 - 330 - rozh.
KULK 7593/2016

OPRÁVNĚNÁ ÚŘEDNÍ OSOBA / LINKA / E-MAIL
Ing. Aleš Šebesta/ 485 226 409
ales.sebesta@kraj-lbc.cz

LIBEREC
30.1.2017

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Libereckého kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu, jako správní orgán věcně a místně příslušný podle ust. § 67 odst. 1 písm. a) zák. č. 129/2000 Sb., o krajích v platném znění, ust. § 89 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád v platném znění (dále jen „správní řád“) přezkoumal na podkladě odvolání společnosti ENTERGEO, SE, IČ: 24217387, Podnikatelská 267, 190 11 Praha 9 – Běchovice ze dne 17.8.2016, (v řízení je společnost zastoupena společností CHEMTEC engineering spol. s r.o., IČO 62740296, se sídlem Alešova 147/10, Ústí nad Labem, odvolání však bylo podáno samostatně účastníkem řízení), rozhodnutí Městského úřadu Tanvald, odbor stavební úřad a životní prostředí (dále jen „stavební úřad“), sp.zn. MěÚT/21785/2014/SÚ a ŽP č.j.: MěÚT/14626/2016/SÚ a ŽP ze dne 3.8.2016, kterým byla dle ust. § 92 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“), zamítnuta žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby „Hloubkové vrty pro využití geotermální energie Tanvald - geotermální teplárna s elektrárnou“ na p.p.č. 110/7, 110/11, 2009, 110/12, 110/2, st.p.č. 987, 69/2 a 915/1 v k.ú. Tanvald, v obci Tanvald, a podle ust. § 90, odst. 1, písm. b) správního řádu takto:

Rozhodnutí Městského úřadu Tanvald, odboru stavebního úřadu a životního prostředí, sp.zn. MěÚT/21785/2014/SÚ a ŽP č.j.: MěÚT/14626/2016/SÚ a ŽP ze dne 3.8.2016, kterým byla dle ust. § 92 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“) zamítnuta žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby „Hloubkové vrty pro využití geotermální energie Tanvald - geotermální teplárna s elektrárnou“ na p.p.č. 110/7, 110/11, 2009, 110/12, 110/2, st.p.č. 987, 69/2 a 915/1 v k.ú. Tanvald, v obci Tanvald

se ruší

a věc se vrací k novému projednání.

Rozhodnutím Městského úřadu Tanvald, odboru stavebního úřadu a životního prostředí, spis. zn. MěÚT/21785/2014/SÚ a ŽP č.j.: MěÚT/14626/2016/SÚ a ŽP ze dne 3.8.2016, byla dle ust. § 92 odst. 2 stavebního zákona zamítnuta žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby „Hloubkové vrty pro využití geotermální energie Tanvald - geotermální teplárna s elektrárnou“ na p.p.č. 110/7, 110/11, 2009, 110/12, 110/2, st.p.č. 987, 69/2 a 915/1 v k.ú. Tanvald, v obci Tanvald.

Na tomto místě Krajský úřad Libereckého kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu (dále jen „odvolací orgán“) uvádí, že v dalším textu tohoto odůvodnění rozhodnutí z důvodu úspornosti nebude u čísel pozemků (parcel) uváděno katastrální území, ve kterém se nacházejí, vždy se bude jednat o k.ú. Tanvald, obec Tanvald.

Proti tomuto správnímu rozhodnutí bylo podáno odvolání společnosti ENTERGEO, SE, IČ: 24217387, Podnikatelská 267, 190 11 Praha 9 – Běchovice (dále jen „odvolatel“) ze dne 17.8.2016, ve kterém uvádí odvolací námitky proti rozhodnutí stavebního úřadu, sp.zn. MěÚT/21785/2014/SÚ a ŽP č.j.: MěÚT/14626/2016/SÚ a ŽP ze dne 3.8.2016 v těchto bodech:

Na úvod svého odvolání odvolatel navrhuje, aby odvolací orgán napadené rozhodnutí dle ust. § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu zrušil a vrátil k novému projednání. Dále odvolatel sumarizuje jednotlivá pochybení stavebního úřadu a podrobně se k nim vyjadřuje:

Metodické nedostatky:

- Nekonzistentní rozhodnutí stavebního úřadu odvolatel spatřuje v konstatování stavebním úřadem, že předmětný záměr je v souladu s ust. § 90 písm. c) stavebního zákona, čímž musí být předmětný záměr též v souladu s ust. § 20 odst. 1 vyhl. č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využití území, což znamená, že záměr nezhoršuje kvalitu prostředí a hodnotu území, kdy v rámci odůvodnění rozhodnutí, se snaží vyargumentovat opačný postoj.
- Stavební úřad používá argumenty, které sám vyvrací 1 – spekulace se snížením hodnoty dotčených nemovitostí užitá pro zamítnutí předmětného záměru je následně užitá i jako argument pro zamítnutí námitky účastníků řízení, což odvolatel považuje za porušení ust. § 2 odst. 2 správního řádu
- Stavební úřad používá argumenty, které sám vyvrací 2 – připomínka týkající se negativního dopadu na turistický potenciál města, byla stavebním úřadem odmítnuta, avšak na jiném místě bylo konstatováno, že bylo této námitce vyhověno. Toto odvolatel považuje za porušení ust. § 2 odst. 2 správního řádu.
- Stavební úřad přehlíží jednotlivé stupně dokumentace – námitka se týká konstatování stavebního úřadu, že projektová dokumentace neobsahuje řešení dalšího postupu v případě zjištění negativního ovlivnění vodních zdrojů a v argumentaci k územnímu řízení předjímá, jak by nastalá situace byla řešena či neřešena. Dále v textu svého rozhodnutí užívá tento argument pro zamítnutí námitky. Toto odvolatel považuje za porušení ust. § 2 odst. 2 správního řádu.
- Matení pojmů a problematická volba podkladů pro rozhodnutí – stavební úřad staví svou argumentaci zejména na skutečnostech a odkazech na proces zjišťování dopadů na životní prostředí – EIA a nepřehledně přeskakuje mezi dokumentací k územnímu řízení, dokumentací ke zjišťování EIA a oponentním posudkem EIA a zcela opomíjí existenci stanoviska EIA. Z nepřehledného textu může vzniknout dojem, že se jedná o citace z jednoho legitimního dokumentu. Toto odvolatel považuje za porušení ust. § 2 odst. 4 správního řádu.
- Nekonzistentní práce s podklady – odvolatel poukazuje na to, že stavební úřad pro zamítnutí některých připomínek využil vyjádření České geologické služby (především se toto týká sesuvů půdy a radonu), avšak v jiných případech k tomuto vyjádření nepřihlédl, zcela jej opomíjí a není jisté, jakou váhu mu přikládá v porovnání s ostatními podklady (týká se především dopadu záměru na vodní zdroje a seizmické vlivy). Z tohoto důvodu se postup stavebního úřadu jeví jako tendenční a nepřezkoumatelný.

- Netransparentní práce s podklady- odvolatel namítá, že v rámci územního řízení byla na stavební úřad doložena řada odborných studií zpracovaných autorizovanými institucemi a odborníky, kdy stavební úřad ve své argumentaci dává přednost ústně šířeným informacím, nejasným či nedokumentovaným zdrojům či internetových stránek rozličných nikomu neodpovědných aktivistů s těžko identifikovatelnými motivy, před doloženými odbornými dokumenty. Stavební úřad si tak utvořil vlastní odborný závěr v oblastech, k jejichž zkoumání není vybaven a nemá pro ně ani erudici. Odvolateli není zřejmé, proč stavební úřad přiklání větší váhu ústně šířeným katastrofickým vizím než seriózním odborným pracím. Takové to zdůvodnění v rozhodnutí stavebního úřadu chybí a činní je tak nepřezkoumatelným.

Faktické nedostatky:

- Údajné nebezpečí ztráty podzemní vody v domovních studních – k této problematice se vztahuje jak stanovisko EIA, tak i vyjádření České geologické služby, kde se uvádí, že dočasně krátkodobě může nastat pokles hladiny podzemních vod, ale po zapažení vrtu se tyto hladiny budou vracet opět k normálu, kdy stanovisko EIA dále doporučuje provést monitoring studní. Stavební úřad ve svém rozhodnutí vytváří logický konstrukt, že existence monitoringu a nepravděpodobné riziko, které si zpracovatel posudku netroufá absolutně vyloučit, „zcela jistě“ bude mít za následek pokles hladiny spodní vody a dostává se tak k jednoznačnému rozporu s veřejným zájmem. Další pochybení stavebního úřadu je, když legitimní zjištění v dokumentu v gesci Ministerstva životního prostředí nahrazuje vlastní nepodloženou správní úvahou bez jakéhokoli zdůvodnění. Toto odvolatel považuje za nesprávné a nenaplnění tak ust. § 68 odst. 3 správního řádu.
- Údajné nebezpečí plynoucí z možného vzniku mlhy – ve stejném duchu jako s námitkou „Údajné nebezpečí ztráty podzemní vody v domovních studních“ odvolatel napadá i úvahu týkající se údajného vzniku mlhy, kdy stavební úřad ve svém rozhodnutí toto považuje za „zcela zřejmé“ a tedy tím vyvozuje závěr, že bude dotčena pohoda bydlení v nejbližších bytových domech vzdálených od plánovaných chladičů více jak 100 m. Dále se odvolatel zabývá a vysvětluje fyzikální vlastnosti a stavy za kterých vzniká či může vzniknout mlha. Na závěr uvádí, že neodůvodněná správní úvaha stavebního úřadu je v rozporu s ust. §3 a § 68 odst. 3 správního řádu.
- Údajné nebezpečí seizmických vlivů – stanovisko EIA tyto vlivy kategorizovalo jako nepravděpodobné, avšak z důvodu bezpečnosti a opatrnosti je navržen seizmický monitoring. Stavební úřad opět ve svém rozhodnutí toto vyhodnotil a nahradil vlastní úvahou, že určitá rizika existují a nelze je absolutně vyloučit, kdy tato rizika mohou mít závažné následky, nespecifikuje však, jaká konkrétní rizika má na mysli. Dále se odvolatel zabývá vysvětlením rozdílů mezi jednotlivými stupni Richterovy stupnice. Na závěr uvádí, že neodůvodněná správní úvaha stavebního úřadu je v rozporu s ust. §3 a § 68 odst. 3 správního řádu.
- Údajná řada rizik – odvolatel poukazuje na označení stavebním úřadem předmětné stavby jako projekt s charakterem experimentu s možnými negativními dopady na občany, jejich zdraví, majetek a život ve městě, jako i na životní prostředí, přesto, že tato rizika byla posouzena jednotlivými dotčenými orgány a některá nebyla zcela vyloučena. Stavební úřad již dále nespecifikuje jaké rizika má na mysli, odvolatel se tedy domnívá, že ta, která jsou zmíněna výše v textu. Odvolatel namítá, že stavební úřad posuzuje skutečnosti, ke kterým není vybaven a nevysvětluje, jakou úvahou dospěl k závěrům rozdílných od příslušných kompetentních orgánů. Toto odvolatel považuje za nesprávné a nenaplnění tak ust. § 2 odst. 2 a § 68 odst. 3 správního řádu.
- Údajný nulový přínos ostrovního systému pro udržitelný rozvoj v území – V této části se odvolatel odkazuje na státní energetickou koncepci, která se zabývá problematikou ostrovních systémů, a které patří do budoucna mezi podporované. Odvolatel dále namítá,

že závěr stavebního úřadu, že realizace záměru neprospívá obecnému blahu vůbec ničím, je v jednoznačném rozporu s jinými veřejnými zájmy, jako i v rozporu s principy udržitelného rozvoje území je zcela chybný. Svou námitku podporuje tím, že předmětný záměr zhodnocuje v dnešní době nevyužitá a chátrající areály Seba Tanvald, kdy tímto záměrem dojde k jejich oživení, kdy toto oživení bude mít vliv i na rozšíření podnikatelských aktivit, zvýšení pracovních míst či služeb ve spádové oblasti Tanvaldu.

- Údajný rozpor s efektivním využíváním energie – odvolatel uvádí, že se k záměru opakovaně vyjádřila státní energetická inspekce, která neshledala žádná pochybení. Dále uvádí, že pokud by stavební úřad dále zkoumal k čemu a v jakém množství hodlá stavebník využívat energii ve svém objektu, jednalo by se o porušení ust. § 2 odst. 2 správního řádu.
- Údajný nesoulad s § 18 a § 19 stavebního zákona, především § 18 odst. 3 – odvolatel nesouhlasí s tímto závěrem stavebního úřadu a dále uvádí komplexní rozbor jednotlivých § 18 a § 19 včetně příslušných odstavců se závěrem, že předmětný záměr není v rozporu s žádným výše uvedeným ustanovením.

Nesprávný úřední postup:

- Rozdílné rozhodnutí skutkově shodného případu 1 – Odvolatel namítá, že stavební úřad ve věci „nebezpečí ztráty podzemní vody v domovních studních“ ve svém zrušeném rozhodnutí ze dne 12.10.2015 tuto připomínku odmítl s ohledem na zjištění příslušných autorit, ale ve svém rozhodnutí ze dne 3.8.2016 stejnou připomínku vyhodnotil jako rozpor s veřejným zájmem. Toto považuje odvolatel za porušení ust. § 2 odst. 4 správního řádu.
- Rozdílné rozhodnutí skutkově shodného případu 2 – Odvolatel namítá, že stavební úřad ve věci „nebezpečí možných otřesů a následných škod na zdraví i majetku vlivem realizace a provozu navrhovaného záměru“ ve svém zrušeném rozhodnutí ze dne 12.10.2015 tuto připomínku odmítl s ohledem na zjištění příslušných autorit, ale ve svém rozhodnutí ze dne 3.8.2016 stejnou připomínku vyhodnotil jako rozpor s veřejným zájmem. Toto považuje odvolatel za porušení ust. § 2 odst. 4 správního řádu.
- Rozdílné rozhodnutí skutkově shodného případu 3 – Odvolatel namítá, že stavební úřad ve věci „negativní změny ovzduší (mikroklimatu)“ ve svém zrušeném rozhodnutí ze dne 12.10.2015 tuto připomínku odmítl s ohledem na zjištění příslušných autorit, ale ve svém rozhodnutí ze dne 3.8.2016 stejnou připomínku vyhodnotil jako rozpor s veřejným zájmem. Toto považuje odvolatel za porušení ust. § 2 odst. 4 správního řádu.
- Rozdílné rozhodnutí skutkově shodného případu 4 – Odvolatel namítá, že MÚ Tanvald, odbor stavební úřad a životní prostředí, vydal dne 5.6.2014 jako orgán ochrany přírody a krajiny a jako orgán ochrany ovzduší stanovisko, kde uvádí, že nemá k uvedené stavbě námitek a shledal, že nebudou neúměrně dotčeny veřejné zájmy chráněné těmito dotčenými orgány. Stavební úřad ve svém rozhodnutí pak poukazuje na údajné negativní vlivy na ovzduší a klima, z čehož vyvozuje následně rozpor s veřejnými zájmy. Toto odvolatel považuje za porušení ust. § 2 odst. 4 správního řádu a § 4 odst. 4 stavebního zákona.
- Rozdílné rozhodnutí skutkově shodného případu 5 – Odvolatel namítá, že MÚ Tanvald, odbor stavební úřad a životní prostředí, vydal dne 24.11.2014 jako vodoprávní úřad stanovisko, kde uvádí, že nebudou ohroženy zájmy chráněné vodním zákonem a zvláštními předpisy. Stavební úřad ve svém rozhodnutí pak poukazuje na údajné negativní vlivy na vodní zdroje, z čehož vyvozuje následně rozpor s veřejnými zájmy. Toto odvolatel považuje za jednání v rozporu s vydaným závazným stanoviskem a jako porušení ust. § 2 odst. 4 správního řádu a § 4 odst. 4 stavebního zákona.
- Vypořádání námitek, k nimž nemělo být přihlédnuto – Odvolatel namítá, že stavební úřad vyhověl námitce Města Tanvald, kde se město odkazuje na ochranu veřejného

zájmu, ale již blíže neuvádí, jaký veřejný zájem hájí. To je dle odvolatele v rozporu s ust. § 89 odst. 4 stavebního zákona, kdy o námitce, u které není uveden konkrétní veřejný zájem obce, nelze rozhodnout, zda je uplatňována k ochraně zájmů obce a zájmu občanů. V obdobném případě u nedostatečně zdůvodněné námítky týkající se omezení občanů, již tuto námitku stavební úřad neakceptoval. V tomto spatřuje odvolatel porušení ust. § 2 odst. 4 správního řádu.

- Tendenční vedení správního řízení – Toto odvolatel spatřuje v tom, že stavební úřad vznášel opakovaně požadavky, které nejsou podloženy žádným zákonným předpisem, např. doložení nepřekročení hlukových limitů na hranici pozemku, kdy není definován hlukový limit pro vodní tok či drážní těleso. Toto odvolatel považuje za porušení ust. § 6 odst. 2 správního řádu. Stavební úřad chtěl posuzovat důvodnost záměru či „společenskou prospěšnost“, což odvolatel považuje za porušení ust. § 2 správního řádu. Stavební úřad používá nepřezkoumatelné argumenty, přiklání se k nepodloženým námitkám, čímž postupuje v rozporu s ust. § 3 správního řádu. Dále zde odvolatel uvádí, jak tajemník MÚ Tanvaldu na zasedání zastupitelstva dne 20.4.2016 transformoval sdělení odvolacího orgánu zastupitelům. Na základě tohoto odvolatel žádá odvolací orgán, aby svým jasným právním názorem napříště odstranil prostor pro tendenční kreativní nakládání s právními argumenty.
- Svévolné nakládání s „veřejnými zájmy“ – Stavební úřad argumentuje právě nesouladem s veřejnými zájmy, identifikuje je jako kvalita prostředí, ohrožení veřejného zdraví, ochrana veřejnosti před stresem a psychickou zátěží, kdy se odvolatel odvolává na citaci z knihy „Správní řád – komentář, JUDr. Josef Vedral, Bova Polygon Praha 2012, str. 100-101“, kde se uvádí, že formulace veřejných zájmů připadá zásadně zákonodárné moci, kdy správní orgány by neměly samy konstruovat nový veřejný zájem, nýbrž pouze specifikovat obecně formulované veřejné zájmy vyplývající z aplikace jednotlivých zákonů. Odvolatel dále uvádí, že v rozporu s veřejným zájmem je právě napadené rozhodnutí stavebního úřadu, konkrétně veřejný zájem v právním demokratickém státu, a sice nezpochybnitelný veřejný zájem, jímž je ochrana zájmů individuálních.

Podrobnější zdůvodnění odvolání je uvedeno přímo v odvolání.

Odvolací orgán nejprve posoudil, zda jsou naplněny podmínky řádně podaného odvolání, pokud jde o jeho přípustnost a včasnost. Bylo zjištěno, že odvolání bylo podáno oprávněným subjektem ve smyslu ust. § 81 odst. 1 a ust. § 83 správního řádu, bylo podáno včas, je proto přípustné a je možné o něm rozhodnout jedním ze stanovených způsobů uvedených v ust. § 90 správního řádu.

Odvolací orgán přezkoumal soulad odvoláním napadeného rozhodnutí a řízení, které předcházelo jeho vydání, s právními předpisy, kdy správnost napadeného rozhodnutí se přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží, kdy tímto postupem není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem.

Ze spisového materiálu odvolací orgán zjistil tyto rozhodné skutečnosti:

Dne 15.12.2014 byla podána žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby „Hloubkové vrtky pro využití geotermální energie Tanvald – geotermální teplárna s elektrárnou“ na ppč. 110/7, 110/11, 2009, 110/12, 110/2, stpč. 987, 69/2 a 915/1 k.ú. Tanvald, v obci Tanvald. Tímto dnem bylo územní řízení zahájeno, jelikož však návrh nebyl úplný a nebyl doložen všemi podklady a stanovisky potřebnými pro jeho řádné posouzení, byl žadatel dne 13.1.2015 vyzván k doplnění návrhu a

územní řízení bylo usnesením přerušeno. Návrh byl doplněn dne 16.6.2015. Stavební úřad oznámil dne 29.6.2015 zahájení územního řízení. Protože k související části navrhovaného záměru (k části „Hloubkové vrtý pro využití geotermální energie Tanvald I“) bylo vydáno stanovisko k posouzení vlivů provedení této související části záměru na životní prostředí, nařídil stavební úřad k projednání předložené žádosti veřejné ústní jednání na den 20.8.2015. O průběhu veřejného ústního jednání byl sepsán protokol, který je součástí spisu. Stavební úřad upustil od ohledání na místě, které neshledal jako účelné. Dle ustanovení § 9b odst. 3 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů, v platném znění (dále jen zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), se navazující řízení, kterým bylo i toto územní řízení, vždy považuje za řízení s velkým počtem účastníků podle § 144 správního řádu, a proto konání veřejného ústního jednání oznámil stavební úřad účastníkům řízení, dotčeným orgánům a veřejnosti veřejnou vyhláškou. V souladu s ustanovením § 89 odst. 1 stavebního zákona v oznámení o zahájení územního řízení stavební úřad upozornil, že závazná stanoviska dotčených orgánů, námítky účastníků řízení a připomínky veřejnosti musí být uplatněny nejpozději při veřejném ústním jednání, jinak k nim nebude přihlédnuto. Stavební úřad dne 12.10.2015 vydal rozhodnutí, které bylo zrušeno rozhodnutím odvolacího orgánu spis. zn. OÚPSŘ 357/2015 ze dne 12.2.2016 a věc vrácena k novému projednání. Na základě vysloveného právního názoru odvolacího orgánu byl stavebník vyzván stavebním úřadem k doplnění podkladů a to výzvou ze dne 4.3.2016 a usnesením bylo přerušeno vedené územní řízení. Po doplnění podkladů bylo dne 7.6.2016 oznámeno pokračování územního řízení vyvěšením na úřední desce, kdy v tomto oznámení byla zároveň účastníkům řízení dána možnost seznámit se s podklady před vydáním rozhodnutí. Po uplynutí lhůty pro vyvěšení tj. 25 dnů bylo vydáno rozhodnutí ze dne 3.8.2016, které bylo napadeno odvoláním. Oznámení o podaném odvolání bylo učiněno veřejnou vyhláškou vyvěšením písemnosti ze dne 5.9.2016, kde byla stanovena lhůta pro vyjádření k podanému odvolání. Této možnosti žádný z účastníků řízení nevyužil.

Odvolací orgán po posouzení věci dospěl k závěru, že v napadeném rozhodnutí, jakož i v řízení, které vedl stavební úřad před jeho vydáním, byla zjištěna pochybení takového rázu, jež nebylo možné odstranit v odvolacím řízení, kdy stupeň jejich závažnosti byl takový, že odvolací orgán musel napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit stavebnímu úřadu zpět k novému projednání, podrobněji viz níže.

V první řadě se odvolací orgán musel vypořádat s otázkou, zda byl odvolatelem (stavebníkem) řádně vymezen předmět záměru v podané žádosti dne 15.12.2014, kdy zjistil, že tomu tak nebylo, když v předmětu vymezení žádosti je vymezeno pouze umístění samotné geotermální elektrárny a pomocného zařízení a budov, ale už v předmětné žádosti není uvedeno určení připojovacích bodů včetně inženýrských sítí, kterými budou připojovací body napojeny na předmětný stavební záměr (geotermální elektrárnu). Tento nedostatek v podané žádosti způsobil zmatečnost takto podané žádosti, jakož i následně vedeného územního řízení a výsledného odvoláním napadeného rozhodnutí, kdy absence určení tohoto připojení předmětného záměru mohl způsobit či ponechat prostor právě k vyvození závěrů, že předmětný záměr je v rozporu s veřejným zájmem, jak je učinil stavební úřad a odvolatel je namítá ve svém odvolání.

Tuto zjištěnou vadu nebylo možné odstranit v rámci odvolacího řízení z důvodu porušení procesních práv odvolatele, jakož i práv dalších účastníků řízení, kdy v tomto případě se jedná o řízení vedené k žádosti, kterou je stavební úřad vázán, neboť dispozice s touto žádostí přísluší pouze stavebníkovi (odvolateli) a nikoli stavebnímu úřadu či odvolacímu orgánu. Bylo povinností stavebního úřadu zmatečnost odstranit a tím zajistit, aby žádost byla jednoznačná a teprve na základě takovéto žádosti, mohl ve věci rozhodnout. Protože stavební úřad takto nepostupoval,

rozhodl ve věci na základě zmatečné a neúplné žádosti, což vyústilo ve zmatečné řízení, které bylo ukončeno rozhodnutím, které neodpovídá rozsahu stavebníkem požadovaného stavebního záměru.

K doložené projektové dokumentaci k územnímu řízení včetně jejího dodatku č. 1 z data 2/2015, dodatku č. 2 z data 3/2015 a dodatku č. 3 z data 5/2016 odvolací orgán uvádí, že i přes doplnění výše uvedenými dodatky, není v ní uveden či jakkoli specifikován způsob ani umístění napojení na stávající síť technické infrastruktury. Textová část se pouze odkazuje na napojení předmětného záměru na stávající vedení inženýrských sítí, ale bez bližšího určení provedení, kdy grafická část projektové dokumentace neřeší toto napojení. Ve vyjádření společnosti ČEZ Distribuce a.s. ze dne 4.6.2015 je k udělení souhlasu s umístěním předmětného záměru uveden požadavek: cituji: „Elektrický generátor geotermální elektrárny nebude galvanicky propojen se zařízením distribuční soustavy. Bude se jednat o tzv. ostrovní provoz. Tzn., že nebude propojen ani se stávajícím odběrným místem napájeným z TS_JB_0637. Investor si zajistí odběr elektrické energie z generátoru pro jiné účely.“ Konec citace.

K tomu odvolací orgán dále uvádí, že přípojky jednotlivých inženýrských sítí je nutné umístit, tedy rozhodnout o nich v územním řízení v obecných případech postačuje vydání územního souhlasu, avšak v tomto případě je předmětný záměr nutné chápat jako jeden provozně provázaný celek, a tedy zároveň umístit (povolit) nové přípojky inženýrských sítí spolu s umístěním geotermální elektrárny (předmětné stavby) v rámci vedeného územního řízení, ke kterému je nutné doložit textovou i grafickou část projektové dokumentace obsahující všechny nově umísťované stavby, jako i technické propojení jednotlivých stavebních objektů (nutno je chápat jako jednu provozně propojenou soustavu), jenž jsou zakresleny v projektové dokumentaci, kdy právě tyto provozní propojení stavebních objektů v doložené projektové dokumentaci absentují.

K projektové dokumentaci odvolací orgán dále uvádí, že stavebník v „Souhrnné a technické zprávě v odstavci B.2.1“ uvádí, že zbývající kapacita vyrobené elektřiny nevyužitá pro vlastní spotřebu bude sloužit ke komerčnímu využití, již však dále nerozvádí, co je tímto „komerčním využitím“ myšleno a nechává tak prostor k volné správní úvaze stavebního úřadu a jeho následnému posouzení tohoto využití s ohledem na soulad s veřejnými zájmy, čímž sám stavebník (odvolatel) způsobuje zmatečnost projektové dokumentace, následně vedeného územního řízení, jakož i výsledného rozhodnutí, které pak sám napadá odvoláním. Bez bližší specifikace termínu „komerční využití“ nelze pak předmětný záměr posoudit v souladu s ust. § 3 správního řádu tak, aby o něm byly zjištěny veškeré skutečnosti, o kterých by nebyly důvodné pochybnosti.

K tomuto odvolatel ve svém odvolání uvádí námitku týkající se údajného rozporu s efektivním využíváním energie, kdy odvolací orgán k této námitce vzhledem k výše uvedenému a k aktuální judikatuře Nejvyššího správního soudu (uvedenou níže) uvádí, že jí nelze vyhovět. V této judikatuře NSS č.j.: 7 As 73/2016 – 27 ze dne 10.11.2016 se uvádí, že správní orgán sice není oprávněn při rozhodování o námitkách podatele revidovat ověření účinků budoucího užívání stavby, je však povinen uvážit, zda vůbec může být oznamovaná stavba užívána ve stavu popsaném v oznámení k účelu, který lze z dokumentace zjistit. V této souvislosti je třeba posuzovat, zda konkrétní okolnosti umožňují zjistit skutečný výsledný záměr stavebníka a předpoklad užívání stavby v budoucnu. Správní orgán v daném případě není vázán dispozicí stavebníka do té míry, že nebude izolovaně hodnotit pouze danou fázi stavebního záměru, která je mu oznámena, bez zřetele k tomu, jak má vypadat a fungovat výsledná stavba.

Teprve v návaznosti na řádné doložení záměru, z hledisek jeho vztahů do území je možné posoudit splnění podmínek uvedených v ust. § 90 stavebního zákona jako takových. Mezi nimi jsou i požadavky (podmínky) z ust. § 18 a § 19 stavebního zákona, která upravují cíle a úkoly územního plánování – tedy všeobecné zásady využívání území. Z těchto zásad lze mimo jiné dovodit požadavek na šetrné využívání území, tedy, jinak řečeno, zákaz nadbytečného zatěžování území lidskými aktivitami, dále požadavek ochrany nezastavěného území, což zahrnuje, jak povrch

území, tak i to, co je pod povrchem apod. Na doplnění ještě odvolací orgán uvádí, že dle dostupné literatury jedním z hlavních cílů územního plánování, což je možno chápat nejen jako vztah územních podmínek pro příznivé životní prostředí a hospodářský rozvoj, ale také i pro soudržnost společenství obyvatel v území (jak je uvedeno v literatuře "Marek, K., Průcha, P.: Stavební právo v teorii a praxi. Praha: Leges, 2011, 400 s." (MAREK, Karel a PRŮCHA, Petr. *Stavební právo v teorii a praxi*. 1. vyd. Praha: Leges, 2012. ISBN 978-80-8757-600-7. Převzato z CODEXIS®, doplňku LIBERIS®.)), je, aby předložený stavební záměr byl v souladu i s tímto cílem.

Správní orgán musí při rozhodování o námitkách posuzovat výsledný stav navrhované stavby, nikoli jen jednotlivé fáze realizace záměru, a okolnosti, za něhož bude stavba užívána, a zvláště tehdy pokud je předpokladem v řízení potencialita přímého dotčení veřejného zájmu jako takového, nikoli to, zda k dotčení tohoto zájmu skutečně dojde.

Z výše uvedeného vyplývá, že když stavebník v projektové dokumentaci uvede přesné specifikace, využití a veškeré technické potřeby a specifikace jím předkládaného stavebního záměru, bude tím zároveň vyhověno i jeho žádosti, aby odvolací orgán svým jasným právním názorem napříště odstranil prostor pro tendenční kreativní nakládání s právními argumenty, stejně tak budou určeny aspekty pro konečné hodnocení celkového vlivu předmětného záměru působící na danou lokalitu jako i jejich porovnání s veřejnými zájmy.

Odvolací orgán dále dospěl k jednoznačnému závěru, že s ohledem na absenci podkladů v rozsahu, podrobnosti a kvalitě (hloubce) potřebné pro náležité posouzení a následné náležité rozhodnutí, jsou závěry stavebního úřadu o nesouladu záměru s veřejným zájmem přinejmenším předčasné, a již učiněné závěry o této otázce nepřezkoumatelné (podklady, ze kterých se vycházelo, byly neúplné).

Obecně je třeba uvést, že při posuzování veřejného zájmu jde o to, aby konečný úsudek o věci byl objektivně vyvážený, tedy přiměřený (a v rámci principu přiměřenosti – proporcionality i spravedlivý) jak ke všem právům všech subjektů, působících v území, tak i k podmínkám území atd. Z pohledu práva je třeba dále upozornit stavební úřad a k jím použité formulaci o tom, že veřejný zájem má být vždy nad soukromým zájmem, že situace nemusí být tak jednoduchá, jak uvedl stavební úřad. Jedná se o to, že pod veřejným zájmem může být zájem i na tom, aby určité zájmy (ve vztahu k osobám zpravidla vymezeným jako základní práva, popř. svobody osob) a to i soukromé zájmy se mohly realizovat (samozřejmě v mezích platných právních předpisů – např. právo na soukromé podnikání atd.). V návaznosti na to situace může být komplikovaná tím, že je ve veřejném zájmu např. nerušit soukromé podnikání atd. To na jedné straně znamená, aby stavební úřad dohlédl na to, aby měl k rozhodování odpovídající podklady od žadatele (včetně náležitého a přesvědčivého zdůvodnění záměru v území, jeho koncepce atd.), což, jak vyplývá z výše uvedeného textu, v tomto případě nebylo splněno. Na druhé straně to znamená, aby stavební úřad v případě, že shledá záměr v území nepřípustným (tedy v situaci, kdy se žádost zamítá), aby náležitým a přesvědčivým způsobem zdůvodnil, že záměr je v rozporu s konkrétními ustanoveními konkrétních právních předpisů, tedy, že není v souladu s veřejným zájmem jako takovým (myšleno v obecné rovině) a je tedy v území nepřijatelný.

V tomto případě odvolací orgán uvádí, že se nemohl ztotožnit s názorem stavebního úřadu o nesouladu záměru s veřejným zájmem v těch oblastech, kde možnost provedení záměru (a tím jeho umístění v území) odsouhlasili příslušné odborné dotčené orgány (např. vodohospodářská problematika apod.).

V případě výhrad – námitek Města Tanvald, které v územním řízení hájí zájmy obce a zájmy občanů (viz ust. § 89 odst. 4 stavebního zákona) lze uvést, že se jedná pouze o obecně formulované

výhrady nepodložené relevantními skutečnostmi, které by toto tvrzení podložily, což odvolací orgán nemůže akceptovat. Obecně platí, že jestliže stavebník – žadatel prokázal splnění zákonem stanovených požadavků (podmínek) pro vydání rozhodnutí, pak se takové rozhodnutí vydá. Opačný přístup by byl ze strany správních orgánů libovůlí, či svévolí, která je nepřípustná. Tímto odstavcem se zároveň odvolací orgán vypořádává s námitkou odvolatele „Vypořádání námitek, ke kterým nemělo být přihlédnuto“ a to tak, že tuto námitku uznává jako oprávněnou.

K námitkám odvolatele „Rozdílné rozhodnutí skutkově shodného případu 1-5“ odvolací orgán uvádí, že odvolatel posuzuje dva dokumenty stavebního úřadu, první - rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 3.8.2016 a druhý - rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 12.10.2015, které bylo později zrušeno rozhodnutím odvolacího orgánu ze dne 12.2.2016, jak uvádí sám odvolatel ve svém odvolání. Vydáním rozhodnutí odvolacího orgánu ze dne 12.2.2016 bylo zrušeno rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 12.10.2015 včetně všech právních účinků i vyslovených právních názorů v něm obsažených a tedy stavební úřad při novém projednání, tak jak mu bylo odvolacím orgánem uloženo, není vázán dříve vyřčenými správními úvahami, tedy může si v novém řízení utvořit správní úvahu opačné povahy oproti dříve jím vyslovené, aniž by jí byl jakýmkoli způsobem vázán, pokud to doloží relevantními podklady. Proto odvolací orgán tyto námitky jako nepřípustné zamítá.

K ostatním námitkám uvedeným v odvolání z výše popsaných důvodů (hlavně z nepřesně vymezeného záměru stavebníkem a zmatečnosti vedeného řízení) nemohl k nim odvolací orgán zaujmout svůj právní názor ani se jimi pro nepřezkoumatelnost blíže zabývat.

Ke spisovému materiálu odvolací orgán uvádí, že v dokladové části předmětného záměru bylo doloženo i souhlasné závazné stanovisko Státní energetické inspekce ze dne 17.8.2015, které však bylo vydáno před doplněním projektové dokumentace č. 3 z data 05/2016, kdy, dle názoru odvolacího orgánu, odůvodnění toho stanoviska je pro danou atypickou stavbu nedostačující, kdy toto odůvodnění nezahrnuje veškeré aspekty týkající se předmětného záměru. Proto si stavební úřad v novém projednání vyžádá nové stanovisko Státní energetické inspekce, které bude vydáno k aktuální doplněné verzi projektové dokumentace dokládané v územním řízení (v rozsahu, jak je výše uvedeno) a odůvodnění bude zohledňovat obsah i technickou náročnost a provedení předmětného záměru.

Po vrácení spisu (po nabytí právní moci rozhodnutí o odvolání) bude stavební úřad pokračovat v řízení o žádosti o umístění stavby. Ve smyslu výše uvedeného právního názoru odvolacího orgánu, kdy je nutné vyzvat stavebníka, aby projektovou dokumentaci doplnil zejména o vysvětlení pojmu „komerční využití“ a umístění navazující technické infrastruktury (nové trasy a umístění přípojek pro tzv. „komerční využití“, trasy a umístění pro napojení předmětného záměru na stávající vedení technické infrastruktury v ploše vlastního areálu a doplnit technologické vedení propojující jednotlivé technologické a stavební objekty, které není ve stávající projektové dokumentaci uvedeno) a vyzve stavebníka k doložení nového závazného stanoviska Státní energetické inspekce.

V rámci dalšího projednání nemůže stavební úřad ve věci rozhodnout bez toho, aby byly výše uvedené vytýkané věci, kdy teprve po jejich doplnění je možné věc beze vší pochybnosti posoudit ze zákonných hledisek uvedených v ust. § 90 stavebního zákona.

Dále k tomuto odvolací orgán s odkazem na státní energetickou koncepci uvádí, že geotermální energie má v ČR zatím neověřený potenciál, který však může být podle předběžných analýz významný, kdy potenciál využití geotermální energie vychází hlavně z možností využití nízko-potencionálního tepla, protože technická ani ekonomická způsobilost pro využití tepla vysoko-

potencionálního v podmínkách ČR, což je právě posuzovaný záměr, není v současné době ověřena, i když tento potenciál může být i v podmínkách ČR nezanedbatelný.

S ohledem na zjištění a výše popsané nedostatky, které jsou zásadního charakteru, které nebylo možné odstranit v rámci odvolacího řízení, bylo rozhodnuto tak, jak je ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno, tj. odvoláním napadené rozhodnutí bylo zrušeno a vráceno stavebnímu úřadu zpět k novému projednání.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí o odvolání se nelze dále odvolat, a proto je konečné (ust. § 91 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád v platném znění).

RNDr. Kateřina Lauermannová
vedoucí odboru územního plánování
a stavebního řádu

Toto rozhodnutí musí být vyvěšeno na úřední desce Krajského úřadu Libereckého kraje, Městského úřadu Tanvald po dobu 15 dnů a současně zveřejněno i způsobem umožňujícím dálkový přístup.

Vyvěšeno dne

Sejmuto dne

Obdrží:

účastníci řízení (do vlastních rukou nebo datové schránky)

1. ENTERGEO, SE, Podnikatelská 267, Praha 9 v zastoupení společností CHEMTEC engineering spol. s r.o., Alešova 147/10, Ústí nad Labem

účastníci řízení (veřejnou vyhláškou)

1. Město Tanvald, Palackého 359, Tanvald
2. GIVERNY, a.s., náměstí 14. října 1307/2, Praha 5
3. KREDIT CENTRUM s.r.o., Riegrovo náměstí 15, Semily
4. RWE Distribuční služby, s.r.o., Plynárenská 499/1, Brno
5. ČEZ Distribuce, a.s., Guldenerova 19, Plzeň
6. Severočeská vodárenská společnost, a.s., Přítkovská 1689, Teplice
7. Severočeské vodovody a kanalizace, a.s., Přítkovská 1689, Teplice
8. Tanvald 21. století, o.s., Žďár 104, Tanvald
9. ZO ČSOP Armillaria Liberec, Rychtářská 926/14, Liberec 14
10. Český rybářský svaz, z.s., Severočeský územní svaz, Střekovské nábřeží 975/51, Ústí nad Labem
11. osoby s vlastnickými nebo jinými věcnými právy k sousedním pozemkům a stavbám

- katastrální území Šumburk nad Desnou: ppč. 34/6, stpč. 1100 s budovou č.p. 629 Šumburk n.D., stpč. 1019 s budovou č.p. 570 Šumburk n.D., stpč. 507 s budovou č.p. 419 Šumburk n.D., stpč. 601 s budovou č.p. 508 Šumburk n.D., stpč. 539 s budovou č.p. 448 Šumburk n.D., stpč. 934 s budovou č.p. 557 Šumburk n.D., stpč. 1060 s budovou č.p. 611 Šumburk n.D., stpč. 688 s budovou č.p. 234 Šumburk n.D., stpč. 395 s budovou č.p. 309 Šumburk n.D., stpč. 1015 s budovou č.p. 569 Šumburk n.D., stpč. 682/1 s budovou č.p. 15 a 18 Šumburk n.D., stpč. 679 s budovou č.p. 277 Šumburk n.D., stpč. 681/1 s budovou č.p. 34 a 36 Šumburk n.D., stpč. 1075 s budovou č.p. 616 Šumburk n.D., stpč. 629 s budovou č.p. 541 Šumburk n.D., stpč. 205/2 s budovou č.p. 337 Šumburk n.D., stpč. 362 s budovou č.p. 280 Šumburk n.D., stpč. 680 s budovou č.p. 278 Šumburk n.D., stpč. 559 s budovou č.p. 471 Šumburk n.D., stpč. 1082 s budovou č.p. 622 Šumburk n.D., stpč. 520/1 s budovou č.p. 434 Šumburk n.D., stpč. 609 s budovou č.p. 511 Šumburk n.D., stpč. 683 s budovou č.p. 44 Šumburk n.D., stpč. 562 s budovou č.p. 466 Šumburk n.D., stpč. 684 s budovou č.p. 55 Šumburk n.D., stpč. 685 s budovou č.p. 144 Šumburk n.D., stpč. 1084 s budovou č.p. 623 Šumburk n.D., stpč. 585 s budovou č.p. 500 Šumburk n.D., stpč. 646 s budovou č.p. 547 Šumburk n.D.
- katastrální území Tanvald: ppč. 110/8, stpč. 1542, stpč. 989 s budovou č.p. 638 Tanvald, ppč. 1915/1, ppč. 1969, ppč. 1997, ppč. 117/1, stpč. 75 s budovou č.p. 159 Tanvald, stpč. 64/4 s budovou (bez č.p. nebo č.e.), stpč. 72 s budovou č.p. 149 Tanvald, ppč. 110/5, stpč. 915/1 a 915/2 s budovou č.p. 639 Tanvald, ppč. 110/10 a ppč. 110/13, stpč. 1211 s budovou č.p. 563, 564 a 565 Tanvald, stpč. 1050 s budovou č.p. 550 Tanvald, stpč. 1225/1 s budovou č.p. 561 Tanvald, stpč. 766/2 s budovou č.p. 533 Tanvald, stpč. 760 s budovou č.p. 547 Tanvald, stpč. 1047 s budovou č.p. 555 Tanvald, stpč. 95/1 s budovou č.p. 174 Tanvald, stpč. 1219 s budovou č.p. 572, 573 a 575 Tanvald, stpč. 588 s budovou č.p. 440 Tanvald, stpč. 556 s budovou č.p. 385 Tanvald, stpč. 489 s budovou č.p. 104 Žďár, stpč. 1048 s budovou č.p. 552 Tanvald, stpč. 1488 s budovou č.p. 616 Tanvald, stpč. 695 s budovou č.p. 493 Tanvald, stpč. 571 s budovou č.p. 412 Tanvald, stpč. 266 s budovou č.p. 18 Žďár
- k.ú. Smržovka: stpč. 3951/1 s budovou č.p. 1263 Smržovka, stpč. 1552/10 s budovou č.p. 1433 Smržovka
- k.ú. Velké Hamry: stpč. 652/2 s budovou č.p. 595 Velké Hamry, stpč. 111 s budovou č.p. 516 Velké Hamry

dotčené orgány (veřejnou vyhláškou)

1. Ministerstvo životního prostředí, Vršovická 65, Praha 10 – Odbor výkonu státní správy V, Tř. 1. máje 858/26, Liberec
2. Ministerstvo průmyslu a obchodu, Na Františku 32, Praha 1
3. Obvodní báňský úřad pro území krajů Libereckého a Vysočina, Tř. 1. máje 858/26, Liberec
4. Drážní úřad, sekce stavební, oblast Praha, Wilsonova 300/8, Praha 2
5. Krajská hygienická stanice Libereckého kraje, územní pracoviště Jablonec n.N., Podhorská 62, Jablonec n.N.
6. Hasičský záchranný sbor Libereckého kraje, územní odbor Jablonec n.N., Palackého 4680/91, Jablonec n.N.
7. ČR – Státní energetická inspekce, územní inspektorát pro Liberecký kraj, nám. Dr. E. Beneše, 26, Liberec
8. MěÚ Tanvald, odbor stavební úřad a životní prostředí, Palackého 359, Tanvald (vodoprávní úřad, orgán státní správy lesů, orgán veřejné správy v oblasti odpadového hospodářství).

Dále obdrží:

1. Městský úřad Tanvald, stavební úřad
2. Vlastní 2x

Ověřovací doložka konverze do dokumentu obsaženého v datové zprávě

Ověřuji pod pořadovým číslem **93389949-194197-170130162415**, že tento dokument, který vznikl převedením vstupu v listinné podobě do podoby elektronické, skládající se z **11** listů, se doslovně shoduje s obsahem vstupu.

Zajišťovací prvek: **bez zajišťovacího prvku**

Ověřující osoba: **Aleš Šebesta**

Vystavil: **Liberecký kraj**
Pracoviště: **Liberecký kraj**
V **Liberci** dne **30.01.2017**

93389949-194197-170130162415